

Vergaderjaar 1991-1992

22 531

Wijziging van de Auteurswet 1912 in verband met de rechtsbescherming van computerprogramma's

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN DE MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOORZOVER NADIEN GEWIJZIGD

I. VOORSTEL VAN WET

Onderdeel A

In het eerste lid van artikel 10 is een nieuwe zin toegevoegd, luidende:

Computerprogramma's behoren niet tot de in de eerste zin van dit lid, onder 1°, genoemde werken.

Onderdeel B

In de aanhef van artikel 32a is de term «een voorwerp» vervangen door: middelen.

II. MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen

In het hoofdstuk «Uitwerking van de EEG-richtlijn» is de vijfde volle alinea vervangen door de volgende tekst:

In het derde lid van artikel 1 van de richtlijn wordt het beschermingscriterium omschreven; het computerprogramma dient oorspronkelijk te zijn wil het voor bescherming op grond van de richtlijn in aanmerking kunnen komen. Oorspronkelijk houdt in dat het een eigen schepping van de maker is. Met dit artikelonderdeel wordt beoogd de jurisprudentie van

het Duitse Bundesgerichtshof inzake het «Inkasso-Programm» (9 mei 1985, Gewerblicher Rechtsschutz und Urheberrecht 1985, p. 1041) te neutraliseren in die zin, dat voor computerprogramma's dezelfde originaliteitseis geldt als voor andere auteursrechtelijk relevante werken. Kort weergegeven overwoog het Bundesgerichtshof in deze uitspraak dat computerprogramma's in beginsel voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking kunnen komen en dat zij in beginsel ook de voor auteursrechtelijke bescherming noodzakelijke persoonlijke geestelijke schepping bezitten. Voor de auteursrechtelijke bescherming van computerprogramma's zijn aldus het Bundesgerichtshof alleen de vorm en wijze van de verzameling, de indeling en de ordening van het materiaal van belang. Teneinde voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking te kunnen komen dient het programma voor wat betreft de keuze, de verzameling, de ordening en de indeling van de gegevens en instructies duidelijk uit te steken boven het gemiddelde kunnen.

Het originaliteitsvereiste sluit eventuele toepasselijkheid van de zogenoemde geschriftenbescherming uit. Teneinde elke onduidelijkheid terzake te voorkomen wordt aan het eerste lid van artikel 10 een nieuwe zin toegevoegd, waarin wordt bepaald dat computer-

programma's niet behoren tot de in de eerste zin van artikel 10, eerste lid, onder 1°, genoemde werken, te weten geschriften.

In dit verband zij opgemerkt dat tijdens de voorbereiding van de EEG-richtlijn noch in de werkgroep van de Raad van de Gemeenschap noch op nationaal niveau expliciet de kwestie van eventuele auteursrechtelijke bescherming van niet-oorspronkelijke computerprogramma's aan de orde is geweest. De richtlijn stelt in artikel 1, derde lid, het originaliteitsvereiste. In verband hiermede is tijdens de voorbereiding van het onderhavige wetsvoorstel aan de Commissie de vraag voorgelegd of de EEG-richtlijn nog toestaat dat niet-oorspronkelijke computerprogramma's langs de weg van de geschriftenbescherming voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking komen. De Commissie heeft deze vraag ontkennend beantwoord onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 1, derde lid, van de richtlijn.

Artikelsgewijze toelichting

In onderdeel A is een nieuwe tweede alinea opgenomen, luidende:

Voor jurisprudentie met betrekking tot de auteursrechtelijke bescherming van programmatuur zij

verwezen naar onder meer de volgende uitspraken:

President Rechtbank Zwolle 22 juli 1983, Kort-Geding 1983, 246; Rechtbank Assen 28 juli 1981, N.J. 1982, 74; Rechtbank 's-Hertogenbosch 30 januari 1981 en 14 mei 1982, Bijblad Industriële Eigendom (BIE) 1983, nr. 98, blz. 323, GRUR Int. 1983, 669; President Rechtbank Utrecht 10 maart 1982, BIE 1983, nr. 99; President Rechtbank Amsterdam 8 oktober 1982, BIE 1983, nr. 100 en President Rechtbank Amsterdam 24 maart 1983, BIE 1983, 101; Hof Amsterdam 31 maart 1983, Tijdschrift voor Auteursrecht en Mediarecht 1983, blz. 56; Hof Amsterdam 21 juni 1984, Computerrecht 1984, 3, p. 21; President Rechtbank Roermond 20 augustus 1984, Kort-Geding 1984, 266; Hof Arnhem 27 oktober 1983, N.J. 1984, 80; President Rechtbank Assen 10 januari 1984, Kort-Geding 1984, 30; Rechtbank Amsterdam 19 december 1984, Computerrecht afl. 4, blz. 31; Rechtbank Arnhem 21 februari 1985, Computerrecht 1985/5, p. 26; Rechtbank Assen 29 oktober 1985, Computerrecht 1988/4, p. 203; Hof 's-Hertogenbosch 27 januari 1986, Computerrecht 1986/2, p. 108; President Rechtbank 's-Hertogenbosch 23 oktober 1987, Computerrecht 1988/4, p. 205; President Rechtbank Rotterdam, 23 december 1988, Computerrecht 1989/3, p. 149; President Rechtbank Haarlem 19 juli 1988, Computerrecht 1989/4, blz. 213; Hof Amsterdam 13 april 1989, Computerrecht 1989/4, blz. 215; Rechtbank Rotterdam 1 februari 1989 en Hof 's-Gravenhage 13 juni 1989, Computerrecht 1990/1, p. 39; President Rechtbank Alkmaar 21 februari 1990, Computerrecht 1990/3, p. 140; President Rechtbank Assen 13 maart 1990, Computerrecht 1990/3, p. 142.

In de voorlaatste alinea van de toelichting bij artikel 45*h* is de volgende zin opgenomen:

Zo valt bijvoorbeeld het door bibliotheken aan derden tijdelijk ten gebuike beschikbaar stellen van computerprogramma's tegen een zekere vergoeding ook onder de werkingssfeer van artikel 45*h*, aangezien het resultaat van deze handeling gelijk is aan bruikleen in strikte zin.